คู่มือปฏิบัติงาน
การสอบสวนวินัยบุคลากร

นางสาวอรทัย ชูเจริญ
นิติกร ชำนาญการพิเศษ

คู่มือปฏิบัติงาน
การเขียนคู่มือปฏิบัติงาน

ปรับปรุงครั้ง	-
วันที่อนุมัติใช้	วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙
จัดทำโดย	นางสาวอรทัย ชูเจริญ ตำแหน่ง นิติกร ชำนาญการพิเศษ
สอบทานโดย	๑. นายวิจิตต์ รักถิ่น ที่ปรึกษากฎหมายมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนัย ทั่งทอง ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกฎหมาย ๓. นางนงลักษณ์ พหุพันธ์ ผู้อำนวยการกองกลาง สำนักงานอธิการบดี
อนุมัติโดย	คณะกรรมการตรวจสอบผลงานทางวิชาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยประเภทสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำนำ

คู่มือปฏิบัติงาน เรื่อง การสอบสวนวินัยบุคลากรฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสอบสวนวินัยให้เป็นไปตามขั้นตอนที่ถูกต้องและเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) กำหนด ตลอดจนเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร เนื้อหาของคู่มือประกอบด้วย ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงาน การสอบสวนวินัย เทคนิคการซักถาม ลักษณะความผิดทางวินัย การจัดทำสำนวนการสอบสวนกับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดทำสำนวนการสอบสวน การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบงานและการบริหารจัดการองค์ความรู้ขององค์กร ซึ่งจะช่วยให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนและมีมาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือปฏิบัติงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอบสวนวินัย

อรทัย ชูเจริญ
งานนิติการ กองกลาง
สำนักงานอธิการบดี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญ	ข
สารบัญภาพ	ค
บทนำ	๔
วัตถุประสงค์ (Objectives)	๔
ขอบเขตของคู่มือ (Scope)	๔
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง (Definition)	๕
บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ (Responsibilities)	๕
ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงาน	๑๑
- ที่มาของการสอบสวนวินัย	๑๕
- การสอบสวนวินัย	๑๙
- เทคนิคการซักถาม	๒๑
- ลักษณะความผิดทางวินัย	๒๔
- ผู้เกี่ยวข้องกับการสอบสวนวินัย	๒๕
- การจัดทำสำนวนการสอบสวนกับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดทำสำนวนการสอบสวน	๒๖
ข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	๕๕
มาตรฐานการปฏิบัติงานและตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน	๕๖
แนวทางการพัฒนางาน/ข้อเสนอแนะ	๕๖
ภาคผนวก	๕๘
ประวัติผู้เขียน	๘๙

สารบัญภาพ

เรื่อง	หน้า
ภาพที่ ๑ โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๗
ภาพที่ ๒ แสดงการแบ่งส่วนราชการและหน่วยงานภายในสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๘
ภาพที่ ๓ ภาพแสดงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๑๐
ภาพที่ ๔ ภาพแผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน	๑๑

บทนำ

การบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการภายใต้หลักกฎหมาย หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) และความเป็นธรรม เพื่อให้การปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสอดคล้องกับระเบียบของทางราชการ เมื่อปรากฏข้อกล่าวหาหรือพฤติการณ์ที่อาจเข้าข่ายการกระทำผิดวินัยของบุคลากร การดำเนินการสอบสวนทางวินัยจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาความรับผิดตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการจัดการศึกษา การวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม จึงจำเป็นต้องมีแนวทางหรือมาตรฐานในการดำเนินการสอบสวนวินัยบุคลากรที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเป็นระบบ และสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย รวมทั้งหลักการคุ้มครองสิทธิของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย คู่มือการปฏิบัติงานการสอบสวนวินัยบุคลากรฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ตั้งแต่ขั้นตอนการรับเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวหา การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การรวบรวมพยานหลักฐาน การดำเนินกระบวนการสอบสวน ตลอดจนการสรุปผลและเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจพิจารณา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรม

นอกจากนี้ คู่มือฉบับนี้ยังมุ่งหวังให้ผู้ปฏิบัติงานด้านงานกฎหมาย ด้านงานบริหารบุคคล คณะกรรมการสอบสวน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ลดความคลาดเคลื่อนในการปฏิบัติ และเสริมสร้างมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ (Objectives)

๑. เพื่อใช้เป็นคู่มือประกอบการสอบสวนวินัยของเจ้าหน้าที่ตำแหน่งนิติกร หรือบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนให้มีมาตรฐานและชอบด้วยข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย

๓. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำสำนวนสอบสวนวินัย

ขอบเขตของคู่มือ (Scope)

ครอบคลุมถึงขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ขั้นตอนการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่างๆ และขั้นตอนการสรุปและการจัดทำสำนวนสอบสวน

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง (Definition)

การสอบสวน	หมายความว่า	การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลาย เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือการพิสูจน์ความผิดของบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดวินัย ให้ได้ความจริงและยุติธรรม เพื่อที่จะลงโทษผู้ที่กระทำความผิดตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์ในการกระทำความผิด

บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ (Responsibilities)

งานนิติการเป็นศูนย์กลางด้านงานกฎหมายของมหาวิทยาลัย โดยมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับพิจารณาตรวจร่าง ปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย จัดทำยกร่างและตรวจสอบนิติกรรมสัญญาของมหาวิทยาลัยที่ทำขึ้นกับบุคคลภายในและภายนอก ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผลเกี่ยวกับข้อกฎหมาย ให้คำปรึกษาแนะนำ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านกฎหมายและนิติกรรมต่าง ๆ แก่บุคลากรและหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ดำเนินการเกี่ยวกับคดีความทั้งในทางแพ่ง ทางอาญาและคดีทางปกครอง พิจารณาวินิจฉัยปัญหากฎหมาย รวบรวมข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการทางคดี การดำเนินการบังคับคดี ตรวจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยของบุคลากร ตรวจพิจารณาเกี่ยวกับการร้องทุกข์ หรืออุทธรณ์ของบุคลากร การดำเนินการเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง สอบวินัยและหาผู้รับผิดทางละเมิด การดำเนินการกับบุคลากรที่ผิดสัญญาลาศึกษา สัญญารับทุน สัญญากู้ยืมเงินเรียน นอกจากปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังทำหน้าที่ในการกำหนดแผนงาน ให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข และแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ โดยมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านการปฏิบัติการ

(๑) ร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ จัดทำนิติกรรมหรือเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย ศึกษาพิจารณาให้ความเห็นทั้งในข้อกฎหมาย และข้อเท็จจริงในการร่างกฎหมาย เสนอความเห็นในการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมาย ตอบข้อหารือปัญหากฎหมายและทางปฏิบัติทางกฎหมาย ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์หรือสังเคราะห์งานทางด้านกฎหมายเพื่อปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

(๒) สอบสวนตรวจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยของบุคลากรและการร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ การดำเนินการทางคดี การดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่ง ติดตามและประสานงานการดำเนินคดี เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรม

(๓) ให้บริการวิชาการด้านต่าง ๆ เช่นให้คำปรึกษา แนะนำ ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ระดับรองลงมาและแก่นักศึกษาที่มาฝึกปฏิบัติงาน ตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. ด้านการวานแผน

วางแผนการทำงานที่รับผิดชอบ ร่วมวางแผนการทำงานของหน่วยงานหรือโครงการเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

(๑) ประสานการทำงานร่วมกันระหว่างทีมงานหรือหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้

(๒) ชี้แจงและให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล ข้อเท็จจริง แก่บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้าใจหรือความร่วมมือในการดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมาย

๔. ด้านการบริการ

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำเบื้องต้น เผยแพร่ ถ่ายทอดความรู้ทางด้านกฎหมายรวมทั้งตอบปัญหาและชี้แจงเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพื่อให้ผู้รับบริการได้รับทราบข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์

(๒) จัดเก็บข้อมูลเบื้องต้นและให้บริการข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับข้อกฎหมายเพื่อให้บุคลากรทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน นักศึกษา ตลอดจนผู้รับบริการ ได้ทราบข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์สอดคล้อง และสนับสนุนภารกิจของหน่วยงาน และใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แผนงาน หลักเกณฑ์ มาตรการต่าง ๆ

โครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ภาพที่ ๑ โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
(ที่มา: www.pbru.ac.th/pbru/management-structure/โครงสร้างมหาวิทยาลัย-๐๐๒)

โครงสร้างการบริหารงานสำนักงานอธิการบดี

สำนักงานอธิการบดี เป็นหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางการบริหารและบริการของมหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานที่จำเป็นต้องมีการประสานงานกับบุคลากรในทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ พนักงาน คนงาน นักศึกษา และผู้มาติดต่อจากภายนอก จึงเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นควบคู่กับสถาบันมาโดยตลอด ตั้งแต่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรียังเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูและยกฐานะเป็นวิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏเพชรบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตามลำดับ

วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ มีกฎกระทรวง จัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้จัดตั้งสำนักงานอธิการบดีเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๓๙ เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๒๐ก ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้แบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานอธิการบดี ดังนี้

(๑) กองกลาง

(๒) กองนโยบายและแผน

(๓) กองพัฒนานักศึกษา

และประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๒๔ เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๖๒ง ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ส่งผลให้สำนักงานอธิการบดีเป็นหน่วยงานกลางในการบริหารจัดการและการให้บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งมีสถานภาพเป็นองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น และสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้แบ่งส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดี เป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

(๑) กองกลาง ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป งานบริหารงานบุคคล งานบริหารคลังและทรัพย์สิน งานบริหารพัสดุ อาคารสถานที่และสาธารณูปโภค และงานประชุมและการประชาสัมพันธ์

(๒) กองนโยบายและแผน ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป งานนโยบายและยุทธศาสตร์ และงานวิเทศสัมพันธ์

(๓) กองพัฒนานักศึกษา ประกอบด้วย งานบริหารทั่วไป งานกิจกรรมนักศึกษา และงานบริการและสวัสดิการ

วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มีประกาศสภามหาวิทยาลัย เรื่องการจัดตั้งหน่วยงานภายใน ในสังกัดสำนักงานอธิการบดี ที่มีฐานะเทียบเท่ากอง พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้แบ่งส่วนหน่วยงานภายในสำนักงานอธิการบดีเป็น ๙ หน่วยงาน ดังนี้

(๑) กองกลาง

(๒) กองนโยบายและแผน

(๓) กองพัฒนานักศึกษา

(๔) กลุ่มงานพัฒนากายภาพ ภูมิสถาปัตย์และสิ่งแวดล้อม

(๕) กลุ่มงานสื่อสารองค์กร

(๖) ศูนย์พัฒนาภาษาและวิเทศสัมพันธ์

(๗) ศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัล

(๘) ศูนย์กีฬาและนันทนาการ

(๙) ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้มีประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เรื่องการจัดตั้งหน่วยงานภายใน ในสังกัดสำนักงานอธิการบดี ที่มีฐานะเทียบเท่ากอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้แบ่งส่วนหน่วยงานภายในสำนักงานอธิการบดีเป็น ๑๐ หน่วยงาน ดังนี้

(๑) กองกลาง

(๒) กองนโยบายและแผน

(๓) กองพัฒนานักศึกษา

(๔) กลุ่มงานพัฒนากายภาพ ภูมิสถาปัตย์และสิ่งแวดล้อม

(๕) กลุ่มงานสื่อสารองค์กร

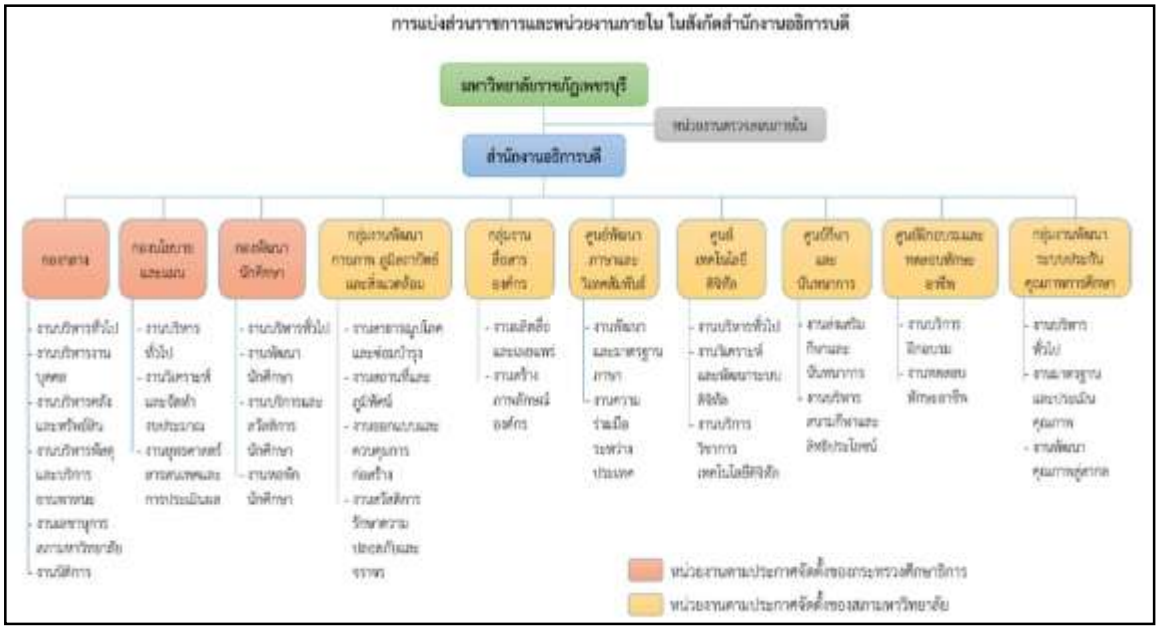
(๖) ศูนย์พัฒนาภาษาและวิเทศสัมพันธ์

(๗) ศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัล

(๘) ศูนย์กีฬาและนันทนาการ

(๙) ศูนย์ฝึกอบรมและทดสอบทักษะอาชีพ

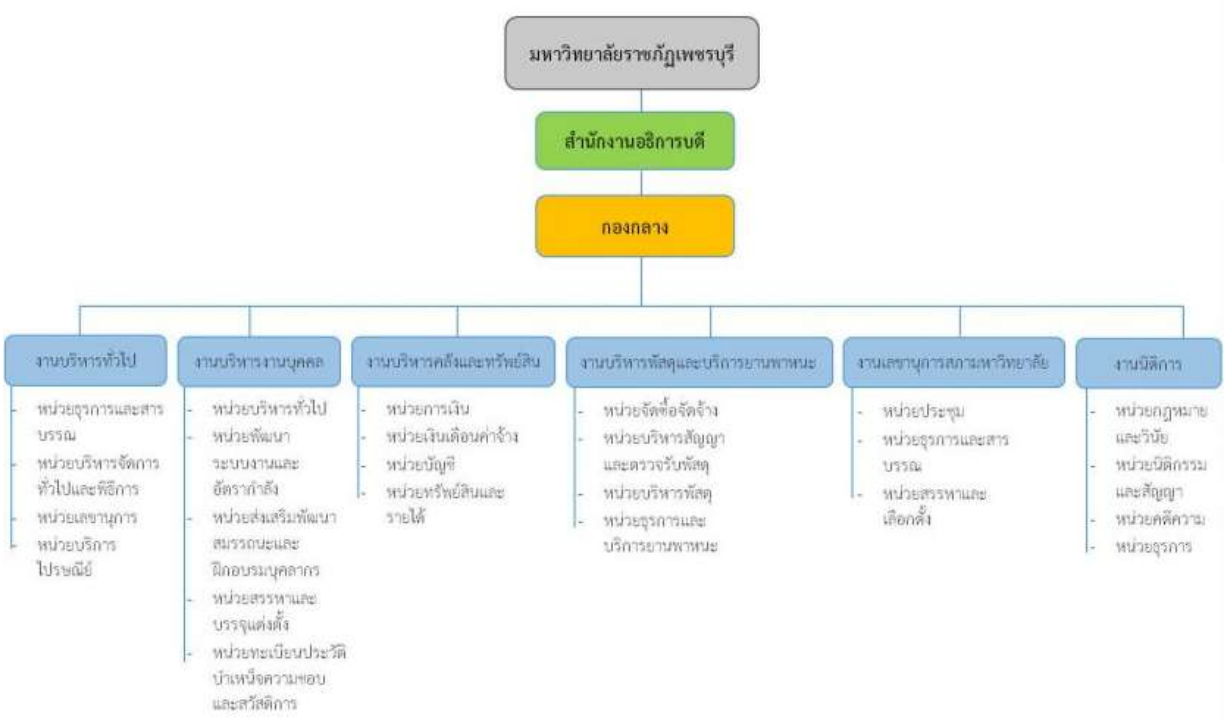
(๑๐) กลุ่มงานพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษา

ภาพที่ ๒ แสดงการแบ่งส่วนราชการและหน่วยงานภายใน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
(ที่มา : https://plan.pbru.ac.th/document/R_file๒๐๒๒๐๑๒๘๑๕๓๗๔๒.pdf)

โครงสร้างการบริหารงานกองกลาง สำนักงานอธิการบดี

กองกลาง เป็นหน่วยงานสนับสนุนการบริหารจัดการและพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำหน้าที่ประสานภารกิจ สร้างความเข้าใจ เชื่อมโยงบุคลากร ทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัย รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของบุคลากรหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ งานบริหารทั่วไป งานบริหารงานบุคคล งานบริหารคลังและทรัพย์สิน งานบริหารพัสดุและบริการยานพาหนะ งานเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และงานนิติการ

ภาพที่ ๓ ภาพแสดงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงาน (Procedure)

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๒ แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

๑.๓ ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

๑.๔ แจ้งคำสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทราบ

๑.๕ คณะกรรมการมีสิทธิคัดค้านตนเอง

๒. การประชุมคณะกรรมการ

๒.๑ ประชุมคณะกรรมการครั้งแรกเพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวน

๒.๒ แจ้งและอธิบายข้ากล่าวหาพร้อมทั้งแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา

๒.๓ ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

๒.๔ กรณีผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพ

๒.๔.๑ ประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่

๒.๕ กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่รับสารภาพ

๒.๕.๑ รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

๒.๕.๒ แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

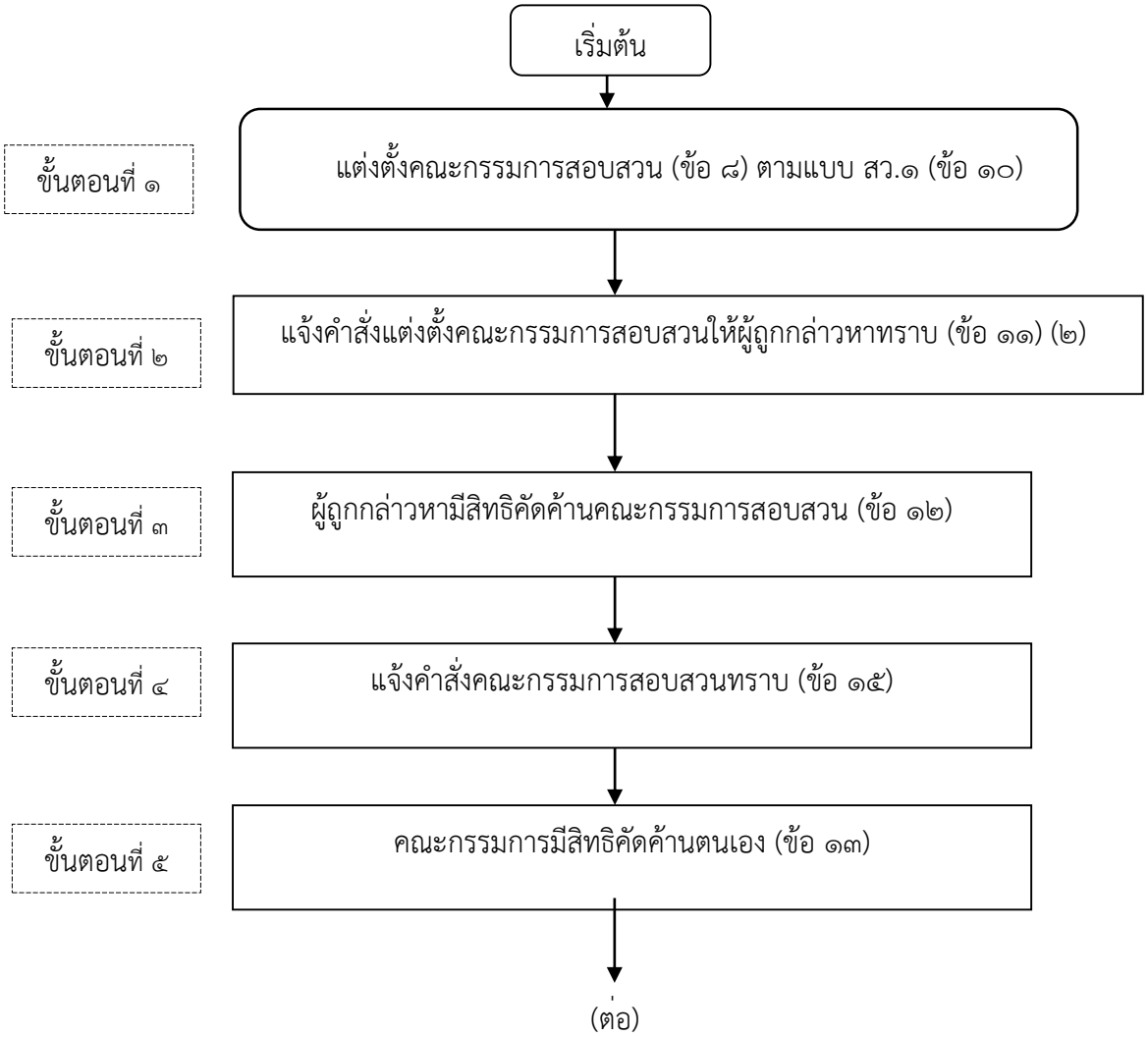
๒.๕.๓ รวบรวมพยานหลักฐานของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

๒.๕.๔ ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามข้อกฎหมายใด

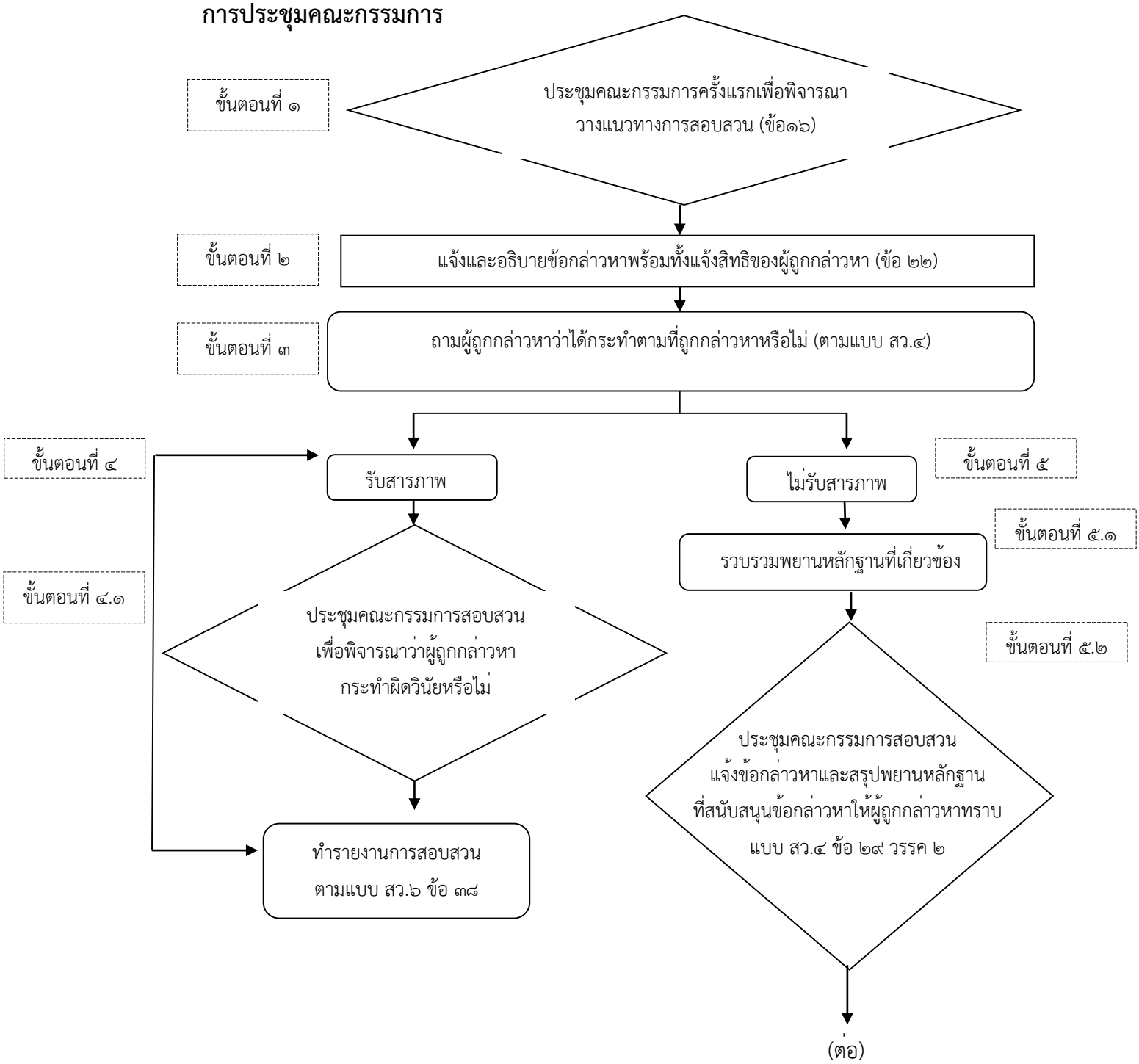
๓. ทำรายงานการสอบสวน

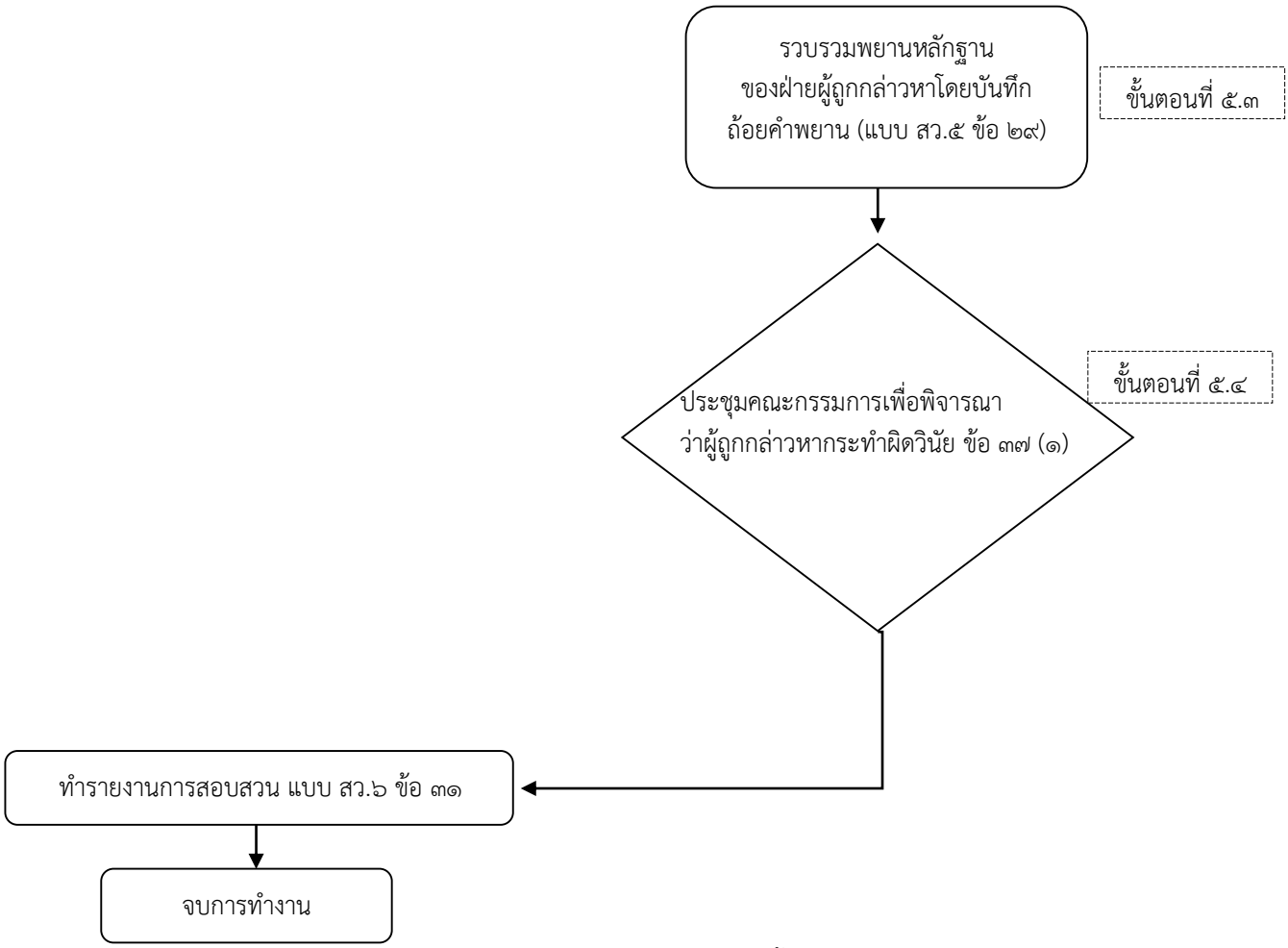
แผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การประชุมคณะกรรมการ

ภาพที่ ๔ ภาพแผนผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ที่มาของการสอบสวนวินัย

วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ เพื่อควบคุมความประพฤติให้อยู่ในความเรียบร้อย ดีงามและเป็นระเบียบเดียวกันในสังคม สำหรับวินัยและการักษาวินัยของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย อีกทั้งพระราชบัญญัติดังกล่าวยังนำมาบังคับใช้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีด้วยโดยอนุโลมนั้น ทั้งนี้ ตามข้อ ๔๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย ได้บัญญัติสาระสำคัญไว้ดังนี้

มาตรา ๓๗ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวินัย และจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้”

มาตรา ๓๘ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ”

มาตรา ๓๙ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงานของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดยาม กดขี่ ข่มเหง ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน การกระทำดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

มาตรา ๔๓ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

มาตรา ๔๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

ในการกำหนดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้

มาตรา ๔๖ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือนสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บน

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

มาตรา ๔๗ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๖ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลั่นแกล้งผู้ใต้บังคับบัญชาในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๘ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๔๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีกระทำผิดวินัยที่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนดจะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา และผู้มีอำนาจในการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย คำว่าผู้บังคับบัญชาตามมาตรานี้ให้หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

มาตรา ๕๐ ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและผลแห่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๕๑ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนกระทำผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๙ ลงโทษตามควรแก่กรณีตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๕๒ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐหรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๕๒ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่าขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการหรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่าในขณะรับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังจากที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ที่ออกตามมาตรา ๑๗ ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการโดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งจะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษหรือองค์กรพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์กรตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือหรือวรรคสองเพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จ ภายในสองปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

มาตรา ๕๓/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

มาตรา ๕๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดเคยถูกกล่าวหาหรือกระทำความผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๑๗

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการทางวินัยเป็นกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการในการลงโทษซึ่งเป็นกระบวนการตามกฎหมายที่จะต้องกระทำ เมื่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ได้แก่ การตั้งเรื่องกล่าวหา การสอบสวน การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลาย เพื่อที่จะให้ได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ หรือพิสูจน์เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการหรือลูกจ้างประจำว่ากระทำผิดวินัยไม่ว่าจะร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงก็ตาม เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมและพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยจริงหรือไม่ อย่างไร และถ้ากระทำผิดวินัยแล้วควรจะได้รับโทษสถานใดด้วย

การสอบสวนวินัย

การสอบสวนทางวินัยเป็นกระบวนการในการได้มาซึ่งความยุติธรรม โดยที่กระบวนการนี้ได้ถูกกำหนดขึ้นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งบัญญัติตามความในมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติว่า “การดำเนินการทางวินัยและการรักษาวินัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย” ซึ่งต้องมีการสอบสวนทางวินัยที่อาจจะเป็นพิธีการหรือไม่เป็นพิธีการก็ได้ ทั้งนี้ เพราะการที่จะต้องดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ หรือลูกจ้างประจำเป็นความผิดวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงนั้น จะต้องปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ หรือลูกจ้างประจำ ผู้นั้นมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งจะทำให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในเบื้องต้นก่อนการสอบสวนวินัยต้องกำหนดประเด็นการสอบสวนก่อนซึ่งเป็นการกำหนดจุดสำคัญที่จะต้องพิสูจน์ว่าผู้ถูกกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหาในกรณีใดอย่างใดหรือไม่ เพราะฉะนั้นการกำหนดประเด็นการสอบสวนจึงเป็นเครื่องนำทางให้การสอบสวนเป็นไปตามรูปเรื่องที่กล่าวหาและทำให้การสอบสวนเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ รัดกุมและรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นทางให้ได้ข้อเท็จจริงโดยละเอียดครบถ้วนหรือที่เรียกกันว่า “สอบให้หมดประเด็น”“สอบให้สิ้นกระแสความ” เพื่อให้ได้ความจริง สามารถพิสูจน์ความผิดได้ สามารถกำหนดระดับโทษได้ และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาและทำให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดงพยานหลักฐานและแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างถูกต้องตรงกับเรื่องที่กล่าวหาโดยไม่หลงข้อต่อสู้หรือหลงต่อสู้ในเรื่องที่มิได้เป็นประเด็นที่โต้เถียงกัน ทางปฏิบัติในการกำหนดประเด็นสอบสวน มีข้อควรคำนึงเบื้องต้นอยู่ ๓ ประการ ดังนี้

ประการแรก ควรพิจารณาเสียก่อนว่าเรื่องที่จะทำการสอบสวนนั้นมีข้อกล่าวหาเกี่ยวกับเรื่องอะไร เป็นความผิดในกรณีใด และตามระเบียบวินัยข้อใด

ประการที่สอง ควรพิจารณาว่าความผิดในกรณีที่กล่าวหานั้นมีองค์ประกอบของความผิดตามบทว่าด้วยวินัยกำหนดอย่างไร เพื่อจะได้สอบสวนข้อเท็จจริงให้ตรงตามประเด็นอันจะพิสูจน์ได้ว่าผู้ถูกสอบสวนมีความผิดตามกรณีที่กล่าวหาหรือไม่

ประการที่สาม ควรคำนึงว่าข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเบื้องต้นรวมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ในเบื้องต้นอันเกี่ยวกับข้อกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยนั้นมีอยู่อย่างไรบ้าง และผู้ถูกกล่าวหาได้ให้การเบื้องต้นรับหรือปฏิเสธในข้อใด มีข้ออ้างหรือข้อเถียงประการใด ซึ่งจะทราบได้จากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น จากการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและจากการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในครั้งแรก

ข้อคำนึงเบื้องต้นในการกำหนดประเด็นสอบสวนดังกล่าวนี้จะช่วยให้คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนข้อเท็จจริงโดยรัดกุม เพื่อให้สามารถปรับข้อเท็จจริงกับข้อวินัยได้ถูกต้องยิ่งขึ้น อีกทั้งจะได้ไม่ต้องสอบสวนในข้อที่รับกันชัดเจนแล้วให้เสียเวลาและจะได้สอบสวนข้อเท็จจริงในประเด็นที่ยังเถียงกันอยู่หรือยังไม่ชัดเจนให้กระจ่างให้สิ้นกระแสความ ซึ่งในการสอบสวนนั้นจำต้องกระทำทั้งสองทางคือสอบสวนไปในทางที่พิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหา ด้วยการหาพยานหลักฐานมายืนยัน และสอบสวนไปในทางที่จะพิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดโดยหาพยานหลักฐานมายืนยันเช่นกัน เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมและเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ฉะนั้นคณะกรรมการสอบสวนจะต้องประชุมปรึกษาหารือกันในอันที่จะกำหนดประเด็นสอบสวนก่อนที่จะลงมือทำการสอบสวน โดยศึกษารายละเอียดจากเอกสารหลักฐานและข้อมูลเบื้องต้นที่มีอยู่ ได้แก่ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คำชี้แจงเบื้องต้นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้จากการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาครั้งแรกและข้อกำหนดวินัยในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหานั้น แล้วตกลงกันหรือกำหนดประเด็นเพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับแต่ละประเด็นที่กำหนดไว้นั้นต่อไป

ประเด็นที่จะต้องสอบสวนนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ยังมีการโต้เถียงกันอยู่ระหว่างฝ่ายกล่าวหากับฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา กล่าวคือ ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธไม่รับข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งหรือหลายอันที่ถูกกล่าวหาหรือมีข้ออ้างข้อเถียงกันนั้น ย่อมเป็นประเด็นที่กรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความเป็นที่ยุติว่าความจริงเป็นอย่างไรและมีพยานหลักฐานใดซึ่งยืนยันว่าเป็นเช่นนั้น ส่วนข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกกล่าวหา

รับแล้วหรือมีพยานหลักฐานเป็นที่ประจักษ์อยู่แล้วก็ไม่ต้องหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นที่จะต้องสอบสวนอีก และนอกจากเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่โต้เถียงกันอยู่แล้วยังมีประเด็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่จะปรับเข้ากับองค์ประกอบความผิดในกรณีนั้น ๆ อีกด้วย ทั้งนี้ประเด็นที่จะต้องสอบสวนนั้นอาจมีเพียงประเด็นเดียวหรือหลายประเด็นก็ได้แล้ว แต่ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับหรือปฏิเสธข้อเท็จจริงอันใด ประกอบกับความยากง่ายหรือความยุ่งยากซับซ้อนของแต่ละเรื่องด้วย

เทคนิคการซักถาม

การซักถาม (Interrogation) หมายถึง การซักถามปากคำผู้เสียหาย พยานหรือผู้ถูกกล่าวหาโดยหลักการแล้วมุ่งหมายถึงการซักถามด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าใครเป็นผู้กระทำผิดและเพื่อเป็นหลักฐานพิสูจน์การกระทำผิดของผู้ถูกกล่าวหาโดยมิได้มุ่งหมายถึงการสอบสวนด้วยวิธีการบันทึกปากคำเป็นหลักฐานในสำนวนการสอบสวนแต่เพียงอย่างเดียว แต่หมายความรวมถึงการซักถามโดยไม่จำกัดสถานที่ด้วย ซึ่งการซักถามที่ได้ผลต้องรู้เสียก่อนว่าบุคคล ที่จะซักถามคือใครมีภูมิหลังอย่างไร และต้องให้ผู้ถูกซักถามได้รู้จักเราบ้างว่าเราเป็นใครมีหน้าที่และมีความสำคัญต่อการซักถามนั้นเพียงใด และการที่จะซักถามเรื่องอะไรผู้ซักถามจะต้องเตรียมวางแผนตั้งคำถามไว้ล่วงหน้ามิใช่แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ผู้ซักถามจะต้องเข้าใจผู้ถูกซักถาม โดยแบ่งตามเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

๑. ประเภทอารมณ์ตื่นเต้นง่าย
๒. ประเภทอารมณ์สนุกสนาน
๓. ประเภทอารมณ์เยือกเย็น
๔. ประเภทอารมณ์หงุดหงิดและขุ่นมัว

ลักษณะการซักถามที่ดีมีหลักการสำคัญ ดังนี้

๑. รู้จักหลักจิตวิทยา คือ สามารถอ่านจิตใจของผู้ถูกสอบสวนหรือผู้ถูกกล่าวหาได้เพราะผู้ถูกซักถามย่อมมีจิตใจแตกต่างกันบางคนชอบปลอบ บางคนชอบขู่ บางคนสุภาพอ่อนโยน

๒. มีความรู้ทั่วไปกว้างขวาง เพราะเกี่ยวกับเรื่องที่จะต้องซักถามไม่จำกัดประเภทและจะต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไปเพิ่มเติมอยู่เสมอ

๓. มีเชาว์ไหวพริบดี เพราะการซักถามปากคำมีปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้ามากมายต้องค้นคว้าหาเหตุผลเพื่อรองรับปัญหาอยู่เสมอ ต้องสนใจและกระตือรือร้นแต่ไม่แสดงกริยาอาการข่มคนอื่น

๔. มีบุคลิกภาพดี ผู้ซักถามปากคำควรมีบุคลิกภาพเป็นที่น่าเลื่อมใสและยำเกรงแก่ผู้ที่ถูกซักถามมีลักษณะเป็นผู้เฉียบขาด แต่อ่อนโยนและสามารถแสดงความเห็นอกเห็นใจในตัวผู้ถูกซักถามได้เป็นอย่างดี

๕. มีความพากเพียรพยายาม ผู้ถูกซักถามปากคำต้องมีมานะบากบั่นในการที่จะซักถามให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องอยู่เสมอเพราะผู้ถูกซักถามอาจให้การสับสนวกวน บางครั้งนึกเหตุการณ์ไม่ออกและบางครั้งอาจให้ถ้อยคำคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงโดยไม่ตั้งใจ

๖. รู้จักทำความเชื่อมโยง คือ รู้จักแสดงความสนิทสนมเป็นกันเองกับผู้ถูกซักถามปากคำหากผู้ถูกซักถามไม่แสดงความเป็นกันเอง อาจจะทำให้ไม่เต็มใจให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องกับผู้ซักถาม

๗. มีวาจาสัตย์ ผู้ซักถามจะต้องไม่สัญญาในสิ่งที่ทำไม่ได้ ผู้ถูกซักถามอาจเกิดความสงสัย และขาดความไว้วางใจในตัวผู้ซักถาม

๘. มีความสามารถในการสังเกต และอ่านกริยาอาการท่าทีของผู้ถูกซักถามคือรู้จักสังเกตปฏิกิริยาของผู้ถูกซักถามต่อข้อซักถามและสามารถเข้าใจความเป็นมาของอากัปกริยาอาการนั้น ๆ

หลักการซักถามปากคำผู้เสียหายหรือพยาน

๑. ควรซักถามปากคำเมื่อใด ผู้ซักถามควรรีบดำเนินการซักถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานโดยเร็วที่สุด เพราะสามารถจำเหตุการณ์ได้ดีอยู่ ความรู้สึกนึกคิดที่บิดเบือนข้อเท็จจริงและซักซ้อมพยานยังไม่เกิดขึ้น

๒. เตรียมการล่วงหน้าก่อนซักถามปากคำ ควรเตรียมข้อเท็จจริงที่หาไว้ได้แล้วให้พร้อมและเตรียมการกำหนดประเด็นข้อซักถามให้เรียบร้อย โดยพิจารณาว่าพยานปากนั้นรู้เห็นเหตุการณ์ตอนใด ควรจะได้ข้อเท็จจริงจากพยานตอนใดบ้าง มิฉะนั้นอาจพลั้งเผลอผ่านประเด็นสำคัญ ๆ บางตอนไปเสียได้

๓. แสดงความเป็นกันเอง ก่อนลงมือซักถามควรถือโอกาสสนทนาสอบถามสารทุกข์สุกดิบ ทำนองแสดงความเป็นกันเองเสียก่อน หากเริ่มซักถามปากคำทันทีอาจเกิดอารมณ์ตึงเครียดไม่เต็มใจเปิดเผยข้อเท็จจริงได้ และก่อนซักถามปากคำควรให้ผู้ที่ถูกซักถามเล่าเรื่องพฤติการณ์ที่ได้ประสบมาโดยตลอดเสียก่อน

๔. คุมผู้ถูกซักถามให้ให้การตามประเด็น ผู้ถูกซักถามส่วนมากมักจะให้การเลยเถิดนอกเรื่องนอกราว ผู้ซักถามควรจะต้องซักถามให้เข้าประเด็นอยู่เสมอ

๕. ผู้ถูกซักถามให้การขัดกัน โดยปกติคำให้การของบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์เดียวกันเวลาเดียวกัน ข้อเท็จจริงจะต้องสอดคล้องกัน ถ้าหากปรากฏว่าขัดกันแล้ว ผู้ซักถามจะต้องซักถามข้อเท็จจริงอันสำคัญของเรื่องใหม่เสมอไป

๖. อย่าถามนำ การซักถามนำจะทำให้ตอบคำถามเสียเอง จะทำให้ข้อเท็จจริงเสียไปและอาจทำให้การตั้งประเด็นเสียไปด้วย

๗. ควรตั้งปัญหาซักถามทีละข้อ อย่าถามโดยตั้งคำถามซ้อนขึ้นหลาย ๆ ข้อพร้อม ๆ กัน

๘. ควรตั้งปัญหาซักถามที่เข้าใจง่าย อย่าใช้คำถามที่เข้าใจยาก

๙. บุคคลประเภทตอบไม่รู้ไม่เห็น บุคคลประเภทนี้มักครุ่นคิดว่าการที่เอาตัวมาผูกพันกับคดีนับเป็นเรื่องที่หาทุกข์ใส่ตัวมากกว่าจึงไม่ค่อยเต็มใจให้ถ้อยคำ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องเริ่มแสดงความเป็นกันเองให้มาก และต้องป้อนคำถามในทำนองคะยั้นคะยอเป็นพิเศษ และต้องใช้คำถามสกัด อย่าให้มีทางตอบได้ว่าไม่เห็นไม่ทราบทั้ง ๆ ที่รู้เห็นอยู่

๑๐. บุคคลประเภทเฉยเมยต่อคำถาม บุคคลประเภทนี้มักตอบเลี่ยง ๆ ไม่ตรงประเด็นที่ต้องการ ควรหาวิธีเข้าถึงอารมณ์ให้ตอบข้อซักถามให้ละเอียด โดยการเยินยอให้เกิดความภาคภูมิใจในการที่เขาได้ให้ข้อเท็จจริง ควรกระตุ้นโดยวิธีเน้นให้ความสำคัญของข้อเท็จจริงที่ได้รู้เห็นมา

๑๑. บุคคลประเภทช่างพูด ผู้ซักถามควรใช้วิธีดักคอรวบรัดให้เข้าประเด็นอย่าปล่อยให้พูดเพ้อเจ้อนอกรีดนอกเรื่องต่อไป

๑๒. บุคคลประเภทตรงไปตรงมา บุคคลที่ให้ความร่วมมือตอบข้อซักถามตรงไปตรงมาเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนมาก หากเป็นพยานปากสำคัญในคดีจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าเป็นบุคคลที่มีเชาว์ดีจะซักถามให้ได้ข้อเท็จจริงได้ไม่ยาก แต่ควรชี้แจงให้ผู้ถูกซักถามเข้าใจเสียก่อนว่าเป็นหน้าที่ของผู้ซักถามที่จะต้องค้นคว้าหาความจริงของเรื่องที่ต้องซักไซ้ไล่เรียงหาเหตุผลประกอบเพื่อความแน่ชัดของรูปเรื่อง ไม่มีเจตนาที่ไม่น่าเชื่อถือแต่อย่างใด

๑๓. บุคคลประเภทกล่าวไม่จริง หากผู้ถูกซักถามให้ถ้อยคำโดยเห็นได้ว่าเป็นความเท็จควรปล่อยให้ให้การจนจบเรื่อง ผู้ที่กล่าวเท็จมักจะแสดงท่าทางสะทกสะเทิ้นประหม่าหรือแสดงความรู้สึกออกมาในขณะที่พูดไม่จริง เช่น จับเก้าอี้แน่น หูแดง เหงื่อออก กลืนน้ำลายบ่อยและริมฝีปากแห้ง

๑๔. พยานประเภทหวาดกลัว พยานประเภทนี้ผู้ซักถามจะต้องพยายามผูกมิตรและแสดงความเป็นกันเองให้มากและควรปลอบใจด้วยว่าผู้ซักถามจะปกปิดคำให้การไว้เป็นความลับ

หลักการซักถามปากคำผู้ถูกกล่าวหา

๑. การเตรียมข้อเท็จจริง ผู้ซักถามควรได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงตามรูปเรื่องเสียก่อนตลอดจนควรทราบประวัติความเป็นมาของผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย หากผู้ถูกกล่าวหาเกิดความรู้สึกว่าผู้ซักถามรู้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องก็ไม่กล้ากล่าวเท็จ

๒. จำนวนผู้ซักถามปากคำ โดยปกติควรมีผู้ซักถามเพียงคนเดียว ถ้าจำเป็นต้องมีผู้ซักถามเกินกว่า ๑ คน ควรมีอย่างมากไม่เกิน ๒ คน ระวังการขัดจังหวะกันเองให้มากไม่ควรคุยถึงเรื่องรูปเรื่องต่อหน้าผู้ถูกกล่าวหา เพราะผู้ถูกกล่าวหาอาจนำเอาไปใช้เป็นหลักในการแก้ข้อกล่าวหาได้

๓. ควรจดบันทึกปากคำเมื่อใด เมื่อเริ่มดำเนินการซักถามปากคำนั้น ผู้ซักถามไม่ควรจดบันทึกปากคำทันที แม้ปากกาและกระดาษบันทึกก็ไม่ควรวางให้ผู้ถูกกล่าวหาเห็น ควรซักไซ้ไล่เลียงปากเปล่าให้ได้ความแน่ชัดโดยตลอดเสียก่อน เพราะการบันทึกปากคำจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาครุ่นคิดอยู่เสมอว่าจะเป็นหลักฐานมัดตัวเอง อารมณ์ครุ่นคิดดังกล่าวอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาครุ่นคิดอยู่เสมอว่าจะเป็นหลักฐานมัดตัวเอง อารมณ์ครุ่นคิดดังกล่าวอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหากลับใจไม่แฉความจริงได้ง่ายๆ การบันทึกปากคำควรดำเนินการภายหลังจากที่ถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาจนหมดสิ้นกระแสความแล้ว

๔. ท่าทีของผู้ซักถาม ผู้ซักถามควรแสดงท่าทีให้ปรากฏแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่าตนนั้นต้องการซักไซ้ไล่เลียงค้นหาความจริงเท่านั้น มิได้มุ่งหวังต่อคำสารภาพของผู้ถูกกกล่าวหาเป็นสำคัญ

๕. การหลีกเลี่ยงคำพูดบางอย่าง ผู้ซักถามควรหลีกเลี่ยงไม่ใช้คำพูดที่ก่อความหวาดหวั่นกับผู้ถูกกล่าวหา เช่น คำว่า “โกง” “ขโมย” ควรพูดคำว่า “เอาไป” คำรับสารภาพควรพูดว่า “ควรบอกความจริง” คำว่า “กำลังพูดเท็จ” ควรพูดว่า “ยังไม่ให้ความจริงโดยตลอด”

๖. ใช้คำถามที่เหมาะสม ผู้ซักถามปากคำควรเลือกใช้คำถามด้วยภาษาที่เหมาะสมกับฐานะของผู้ถูกกล่าวหา เช่น คนไม่มีการศึกษาควรใช้คำถามง่าย ๆ หรือภาษาที่พูดกันรู้ในหมู่พวกเขา

๗. การแสดงความเห็นอกเห็นใจ เป็นวิธีหนึ่งที่จะได้เรื่องราวจากผู้ถูกกล่าวหา ทำให้ผู้ถูกกล่าวหารู้สึกถึงเจตนาดีของผู้ซักถามโดยเฉพาะผู้ถูกกล่าวหาที่ได้กระทำความผิดเป็นครั้งแรก กระทำผิดเนื่องจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจ กระทำผิดเพราะไม่เจตนา เป็นต้น

๘. การบอกผู้ถูกกล่าวหาถึงความหนักเบาของโทษ ถ้าเป็นเรื่องเล็กน้อยอาจพูดปลอบใจผู้ถูกกล่าวหาได้ว่าโทษเพียงเล็กน้อยไม่ควรวิตก เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าความผิดที่ตนกระทำลงไป

ไม่หนักหนาอะไรจะมีใจเล่าเหตุการณ์ได้มากขึ้น แต่ถ้าเป็นเรื่องร้ายแรงก็ควรหลีกเลี่ยงไม่พูดเรื่องโทษกับผู้ถูกกล่าวหา

๙. เมื่อผู้ถูกกล่าวหากล่าวเท็จ ผู้ซักถามไม่ควรแสดงอาการโกรธดุด่าหรือใช้คำพูดประท้วงผู้ถูกกล่าวหา เช่น “จะมาโกหกกันทำไม” ควรซ่อนปฏิกิริยาทั้งหลายไว้และกลับใช้วิธีพูดว่าผู้ซักถามรู้แล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาตอบไม่ตรงตามความจริง

๑๐. ข้อเท็จริงที่ผู้ซักถามยังไม่รู้ ข้อเท็จจริงใด ๆ ที่ผู้ซักถามยังไม่แน่ใจอย่านำมาพูดกับผู้ถูกกล่าวหาว่ารู้ความจริงมาอย่างนั้นอย่างนี้ อาจผิดพลาดได้ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาแน่ใจว่าผู้ซักถามไม่รู้จริงและยังไม่ได้ข้อเท็จจริงที่จะมัดตัวผู้ถูกกล่าวหาได้

ลักษณะความผิดทางวินัย

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แบ่งลักษณะความผิดทางวินัยออกเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑.กรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๗ วรรคแรกตอนท้าย ระบุว่า “กรณีการกระทำผิดวินัยที่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสโต้แย้งชี้แจงหรือคุ้มครองสิทธิของตนได้ ซึ่งตามข้อ ๔๙ วรรค ๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ระบุว่า “การพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้นำหมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาบังคับใช้โดยอนุโลม” อย่างไรก็ตาม การดำเนินการโดยทั่วไปจะต้องมีการพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า กรณีที่เกิดขึ้นมีมูลที่ควรกล่าวหาหรือไม่ และถ้าเห็นว่ามีมูลจึงควรตั้งเรื่องกล่าวหาและรวบรวมหลักฐานตามควรแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่

๒. กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗ กำหนดให้ต้องเป็นแบบพิธีการโดยดำเนินการ ดังนี้

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒. สอบสวนโดยต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหา สามารถชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้

๓. อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

๔. หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการสอบสวนในหัวข้อนี้จะต้องดำเนินการในรูปของคณะกรรมการสอบสวนเท่านั้น

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนวินัย

๑. ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๗ กำหนดให้ต้องเป็นแบบพิธีการ จะเห็นได้ว่าถ้าเป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวน และผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น ได้แก่

๑. อธิการบดี

๒. คณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

๓. ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

โดยให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยสำหรับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ หรือลูกจ้างประจำสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (ตามข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

คณะกรรมการสอบสวนวินัย

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎที่กำหนดไว้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการของการสอบสวน สำหรับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ รวมถึงลูกจ้างประจำด้วย เนื่องจากเป็นไปตามความในมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาออกข้อบังคับการดำเนินการทางวินัย โดยข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กล่าวถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยจะต้องประกอบด้วยผู้ที่มีคุณสมบัติและจำนวน ดังนี้

๑. แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือพนักงานมหาวิทยาลัย

๒. ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน

๓. ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

๔. กรรมการ ๑ คน ต้องเป็นเลขานุการ

๕. ผู้ช่วยเลขานุการ จะให้มีก็ได้ (ถ้ามีความจำเป็น)

๖. กรรมการต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อย ๑ คน

หน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีหน้าที่หลักคือ การทำหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สรุปเป็นข้อสำคัญได้ ดังนี้

๑. ประชุมหรือสอบสวนในรูปขององค์ประชุม (ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และ ข้อ ๑๙)

๒. ช่วยกันค้นหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้เกิดความยุติธรรม ตลอดกระบวนการสอบสวน รวมทั้งรวบรวมประวัติ และความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็น

(ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒)

๓. จัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้ง

๔. ห้ามมิให้บุคคลอื่นใดร่วมทำการสอบสวนด้วย เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

๕. รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ

๖. ประชุมพิจารณาลงมติหลังจากการรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว (ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๗)

๗. จัดทำรายงานการสอบสวนโดยนำเสนอในรูปของสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบัญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๓๘

การจัดทำสำนวนการสอบสวนกับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดทำสำนวนการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือ การทำรายงานการสอบสวนโดยนำเสนอในรูปของสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบัญต่อผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ที่มีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบจัดทำสำนวนการสอบสวนนั้น ได้แก่ กรรมการและเลขานุการ ของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างมากโดยมีสิ่งที่จะต้องกระทำหลายสิ่งหลายอย่างและสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของการทำหน้าที่ที่มักจะเป็นปัญหาและนับว่ามีความยุ่งยากที่สุด ก็คือการจัดทำสำนวนการสอบสวนหรือการเขียนรายงานการสอบสวน

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดทำสำนวนการสอบสวนนั้น สาเหตุใหญ่ ๆ อาจจะมาจากความไม่เข้าใจถึงขั้นตอนอันเป็นกระบวนการของการสอบสวน ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และสาเหตุรองลงมาอาจจะมาจากการขาดประสบการณ์เพราะมิได้เป็นงานหลักหรืองานประจำในหน้าที่เช่นเดียวกับผู้มีตำแหน่งหน้าที่เป็นนิติกรก็เป็นได้ แต่ไม่ว่าสาเหตุจะเป็นเช่นใดเมื่อต้องอยู่ในฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนแล้วก็จำเป็นอยู่ดีที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดี สมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กล่าวมานี้ และในบทนี้จะกล่าวถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าวซึ่งเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ไม่ยากนัก โดยมีวิธีที่จะนำมาใช้แก้ไข ได้แก่ การเตรียมความพร้อมให้เกิดขึ้นต่อผู้มีหน้าที่สอบสวนหรือผู้ที่ได้รับบทบาทให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑. การเตรียมการก่อนและขณะสอบสวนทางวินัย

ก่อนอื่นต้องขอทำความเข้าใจกับผู้อ่านก่อนว่า การเตรียมการก่อนและขณะสอบสวนทางวินัยนั้นหมายความว่าอย่างไร เพื่อที่จะได้ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและไม่สับสนและนอกจากนี้การเตรียมการดังกล่าวยังจะเป็นวิธีที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้เป็นแนวทาง หรือนำไปใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนได้อย่างเป็นผลด้วย ไม่ว่าผู้อ่านบางคนจะยังไม่เคยทำหน้าที่เป็นกรรมการสอบสวนหรือเคยเป็นกรรมการสอบสวนมาบ้างแล้วก็ตาม

สำหรับผู้อ่านที่เคยสอบสวนมาบ้างแล้ว ย่อมจะทราบดีว่าการสอบสวนทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น มีความยุ่งยากของขั้นตอนการสอบสวนบ้าง เพราะต้องดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนของกฎหมายนี้โดยต้องดูแลระมัดระวังให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมและรวดเร็วด้วย รวมทั้งในการรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพยานบุคคล พยานเอกสาร และหรือพยานวัตถุใด ๆ ก็ตามบางครั้งจะพบว่ามีจำนวนมากทำให้เสียเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐาน และมีผลให้ต้องใช้เวลาในการสอบสวนนานมากตามไปด้วย

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการเตรียมความพร้อมจะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดซึ่งตามเจตนารมณ์แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประสงค์ที่จะให้ผู้ที่มีหน้าที่สอบสวนทุกคนในคณะกรรมการสอบสวนแต่ละชุด ได้ช่วยกันเตรียมตัวเพื่อให้เกิดความพร้อมอย่างเต็มที่ เช่น ช่วยกันจดจำและช่วยกันค้นหาพยานหลักฐานต่าง ๆ รวมถึงการช่วยกันดูแลรักษาพยานหลักฐานไม่ให้สูญหาย โดยที่กรรมการสอบสวนในคณะกรรมการสอบสวนทุก ๆ ชุด ต้องมีความตระหนักในหน้าที่อันสำคัญของตนอย่างดีที่สุด แม้ว่าในความเป็นจริงดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดทำสำนวนการสอบสวนจะตกเป็นผู้รับผิดชอบเช่นเดียวกับกรรมการก็ตาม ฉะนั้น เพื่อให้เห็นประโยชน์เกี่ยวกับการจัดทำสำนวนการสอบสวน กับการเตรียมความพร้อมอย่างชัดเจนนั้น สามารถแบ่งการเตรียมความพร้อมนี้ออกเป็น ๒ ระยะคือ

๑.๑ การเตรียมการก่อนการสอบสวนทางวินัย หมายถึง การเตรียมการตั้งแต่วันที่กรรมการสอบสวนได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปจนถึงวันแรกของการที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนซึ่งการเตรียมการก่อนสอบสวนทางวินัยมีข้อพึงปฏิบัติที่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ดังนี้

๑) แสวงหาความรู้ด้วยการให้ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ต่าง ๆที่เกี่ยวกับ ข้อวินัย รวมทั้งกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยเฉพาะสิ่งสำคัญ คือ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒) วางแผนการทำงานตามหน้าที่ในระหว่างกรรมการสอบสวนด้วยกันเพื่อให้มีการประสานงานในการทำหน้าที่ที่ดีต่อกัน รวมถึงการทำความเข้าใจในหน้าที่ของแต่ละคน ตลอดจนมีการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบไว้ด้วย

๓) สำหรับผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการและเลขานุการนั้น จะต้องมีหน้าที่ในการจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม เนื่องจากในการสอบสวนทางวินัยจะต้องใช้เอกสารที่เป็นแบบพิมพ์ตามที่ราชการกำหนดเท่านั้น ทั้งนี้จำนวนเอกสารจะมีปริมาณมากหรือน้อยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับพยานหลักฐานต่าง ๆ ของเรื่องที่ต้องสอบสวนว่ามีรายละเอียดเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมากหรือไม่

๑.๒ การเตรียมการขณะทำการสอบสวนทางวินัย หมายถึง การเตรียมการตั้งแต่วันแรกที่มีการสอบสวนไปจนถึงวันที่คณะกรรมการเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ซึ่งการเตรียมการขณะสอบสวนทางวินัยมีข้อพึงปฏิบัติที่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

๑) แสวงหาความรู้ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

๒) ต้องระมัดระวังในการรักษาความลับจากการสอบสวนโดยมิให้เรื่องที่สอบสวนถูกเปิดเผยออกไปแม้แต่สิ่งเล็กน้อย เพราะภาระหน้าที่ของการสอบสวนทางวินัยนี้เป็นเรื่องของทางราชการที่กำหนดเป็นชั้นความลับ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับประโยชน์ได้เสียของราชการและหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการสอบสวน นอกจากนี้การได้มาซึ่งพยานหลักฐานต่าง ๆ กรรมการสอบสวนทุกคนจะต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นแก่พยานบุคคลทุกคนในเรื่องของความปลอดภัยจากภยันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้อันเนื่องมาจากการให้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของตนด้วย

๓) มีการวางตัวหรือมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม โดยการแสดงออกอย่างเป็นมิตรต่อกรรมการสอบสวนด้วยกันหรือต่อผู้ที่คณะกรรมการสอบสวนเชิญมา เพื่อให้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบุคคลต่าง ๆ นี้

๔) มีศิลปะในการสนทนา รู้จักใช้ศิลปะในการพูด การฟัง การถามและการตอบคำถาม เมื่อต้องมีการซักถามผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานบุคคล เพื่อจะทำให้ได้ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีการกล่าวหามากที่สุด

๕) ต้องมีความมั่นคงในอารมณ์ของตนเอง เนื่องจากในการทำหน้าที่ขณะสอบสวนนี้จะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายที่มีทั้งความกลัวว่าตัวเอง อาจจะมีความผิด หรืออาจจะถูกลงโทษ หรืออาจจะมีความเกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิด หรือมีส่วนกระทำความผิดด้วยหรือไม่ อย่างไร หรือแม้แต่บุคคลที่ถูกเชิญมาบางคนอาจจะใช้อารมณ์ต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ เพราะฉะนั้นผู้ที่เป็นกรรมการสอบสวนจึงต้องมีความอดทนและควบคุมอารมณ์ได้ดีด้วย

๒. แบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดทำสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ในการสอบสวนทางวินัยตามหลักเกณฑ์แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บังคับใช้อยู่นี้ผู้ที่เป็นคณะกรรมการสอบสวนจะต้องทำความเข้าใจแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่ข้อบังคับกำหนดไว้ซึ่งต้องนำมาใช้และปฏิบัติตามด้วย ดังนี้

๑) แบบพิมพ์คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ สว.๑)

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใช้แบบพิมพ์ที่เรียกว่า แบบ สว.๑ จะมีรายละเอียดที่สำคัญ คือการกำหนดให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา (ผู้ถูกสอบสวน) พร้อมด้วยเรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังแบบ สว.๑

แบบ สว.๑

ครุฑ

คำสั่ง...(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...

ที่...../.....(เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....(ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ).....ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด..... กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหาถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นประธานกรรมการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการ

.....ฯลฯ..... .....ฯลฯ.....

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำผู้อื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

..... (ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง

(.....)

..... (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหารและตำแหน่งในสายงานตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)

๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาให้ระบุทั้งชื่อตัวชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหารและตำแหน่งในสายงานตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)

๓. ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

๒.๒ แบบพิมพ์บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว.๒)

เมื่อผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา (ผู้ถูกสอบสวน) ได้ทราบ โดยจัดทำเป็นบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยการใช้แบบพิมพ์ที่เรียกว่า แบบ สว.๒ ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญ คือกำหนดให้มีการอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใดและอย่างไร รวมทั้งต้องแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒ ดังแบบ สว.๒

แบบ สว. ๒

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกสั่ง).....

ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่าในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

๒.๓ แบบพิมพ์บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว.๓)

หลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหา (ผู้ถูกสอบสวน) ทราบ และต่อมาได้สอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีทั้งหมดแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องประชุมพิจารณาว่าพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไรและเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด แล้วเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจัดทำเป็นบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ด้วยการใช้แบบพิมพ์ที่เรียกว่า แบบ สว.๓ ซึ่งจะมีรายละเอียดที่สำคัญ คือกำหนดให้มีการอธิบายข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดกรณีใด ตามมาตราใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาด้วยว่า พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหามีอะไรบ้าง โดยระบุวัน เวลา และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาไว้ด้วย ส่วนพยานบุคคลจะระบุชื่อหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ (ตามข้อ ๒๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม) ดังแบบ สว.๓

แบบ สว. ๓

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)..... ที่...../.....เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบ ข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ลงวันที่..... เดือน.....พ.ศ.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ อย่างไร).....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุ วัน เวลา สถานที่และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)
.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)
ฯลฯ ฯลฯ
.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้วเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

<u>หมายเหตุ</u> ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

๒.๔ แบบพิมพ์บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๔)

การบันทึกการสอบปากคำของบุคคล โดยเฉพาะที่เป็นผู้ถูกกล่าวหา (ผู้ถูกสอบสวน) นั้น จะต้องจัดทำตามแบบบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาด้วยการใช้แบบพิมพ์ที่เรียกว่า แบบ สว.๔ ซึ่งจะมีรายละเอียดที่สำคัญคือ ถ้อยคำที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนตามที่ได้รับทราบและเกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการกล่าวหาโดยความสมัครใจของตนเองทั้งสิ้น เพราะในตอนท้ายของแบบบันทึกนี้มีข้อความที่ผู้ให้ถ้อยคำให้คำรับรองไว้ด้วยว่าคณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ขู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้ผู้ให้ถ้อยคำให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และผู้ให้ถ้อยคำได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่คณะกรรมการสอบสวนอ่านให้ฟัง หรือได้อ่านบันทึกถ้อยคำด้วยตนเองแล้วขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องแล้ว (ตามข้อ ๒๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม) ดังแบบ สว.๔

แบบ สว. ๔

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาเรื่อง.....

(เรื่องที่กล่าวหา).....ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ขู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆและข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟังหรือ ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

<u>หมายเหตุ</u> ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

๒.๕ แบบพิมพ์บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหาและฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว.๕)

การบันทึกการสอบปากคำของพยานที่เป็นบุคคลอื่นใด โดยมิใช่เป็นผู้ถูกกล่าวหา (ผู้ถูกสอบสวน) นั้น จะต้องจัดทำตามแบบบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหาหรือฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ด้วยการใช้แบบพิมพ์ที่เรียกว่า แบบ สว.๕ ซึ่งจะมีรายละเอียดที่สำคัญคือ ถ้อยคำที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนตามที่ได้รับทราบและเกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการกล่าวหานั้น ๆ โดยความสมัครใจของตนเองทั้งสิ้น เพราะในตอนท้ายของแบบบันทึกนี้มีข้อความที่ผู้ให้ถ้อยคำให้คำรับรองไว้ด้วยว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ขู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้ผู้ให้ถ้อยคำให้ถ้อยคำใด ๆ และผู้ให้ถ้อยคำได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟังหรือได้อ่านบันทึกถ้อยคำด้วยตนเองแล้วขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องเช่นเดียวกันกับการบันทึกการสอบปากคำของผู้ถูกกล่าวหาด้วย (ตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓) ดังแบบ สว.๕

แบบ สว. ๕

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้าพเจ้า.....(ชื่อพยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ..(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย)..อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่องเรื่อง.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ขู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟังและหรือได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

<u>หมายเหตุ</u> ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

๒.๖ แบบพิมพ์รายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖)

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มี และพยานหลักฐานของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (ผู้ถูกสอบสวน) เสร็จแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องประชุมพิจารณาลงมติเกี่ยวกับความผิดวินัยของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๓๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยหลังจากนี้คณะกรรมการสอบสวนจะต้องทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ด้วยการใช้แบบพิมพ์ที่เรียกว่า แบบ สว.๖ ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญคือ

๑) การสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง

๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใดด้วยหรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการหรือไม่ อย่างไร (ตามข้อ ๓๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม) ดังแบบ สว.๖

แบบ สว.๖

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

เรียน ..... (ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เพื่อสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการใน เรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ..... และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไรในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใดให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย (แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไรและได้แจ้งโดยวิธีใด).....

๓. .....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า..... (ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วได้ความว่า.....(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้สอบสวนพยานใด หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใด ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้นพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย).....

.....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... โดย.....(อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อ กล่าวหาหรือขอให้ถ้อยคำหรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหา ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่า...(รายละเอียดเกี่ยวกับ คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐานซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวน ตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใด หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวน หรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้นพร้อมทั้งระบุเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกไว้

.....

.....

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้วเห็นว่า ...(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟัง พยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใดและควรได้รับโทษสถานใด หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือไม่อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการหรือไม่อย่างไร) .....

.....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

.....(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

<u>หมายเหตุ</u> ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

๒.๗ แบบพิมพ์บันทึกการดำเนินการสอบสวนประจำวัน

ในการสอบสวนทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดให้มีการจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ และในท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีฉบับดังกล่าวนี้ มิได้มีการกำหนดรูปแบบไว้ว่าจะต้องเป็นอย่างไรเช่นเดียวกับ แบบ สว.๑ แบบ สว.๖ แต่ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่ผู้เขียนสังกัดอยู่ได้จัดทำแบบพิมพ์ดังกล่าวนี้ไว้ใช้ในการสอบสวนทางวินัย ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญคือ กำหนดให้ระบุว่าในแต่ละครั้งที่คณะกรรมการสอบสวนได้มีการประชุมพิจารณาหรือสอบสวนนั้น ทำอะไรและอย่างไรหรือมีมติเป็นประการใด พร้อมทั้งลงลายมือชื่อของกรรมการสอบสวนทุกคนที่ได้มีการประชุมพิจารณาหรือสอบสวนในครั้งนั้น ๆ ด้วย ดังแบบบันทึกการดำเนินการสอบสวน

บันทึกการดำเนินการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่...../.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กรณี (นาย/นาง/นางสาว).....(ผู้ถูกกล่าวหา).....
ข้อกล่าวหา.....ตามคำสั่งที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวน (นาย/นาง/นางสาว)..... นั้น

ในวันนี้คณะกรรมการสอบสวนได้มาประชุมพร้อมกันเพื่อดำเนินการ .....
.....

จึงพร้อมกันบันทึกการดำเนินการสอบสวนไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการสอบสวน

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

การรวบรวมพยานหลักฐาน

๑. ความมุ่งหมาย

การรวบรวมพยานหลักฐานเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการสอบสวน และถ้าได้พิจารณาจากความหมายของคำว่าการสอบสวนที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะพบว่าสิ่งสำคัญของความหมายของคำ ๆ นี้คือ การรวบรวมพยานหลักฐานนั่นเอง ฉะนั้น ถ้าจะกล่าวถึงความมุ่งหมายของการรวบรวมพยานหลักฐานแล้วจะทำให้ทราบว่ามีความมุ่งหมายเพื่อการนำมาใช้ประกอบการพิจารณาน้ำหนักของพยานหลักฐาน เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการสอบสวนแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

๑. พยานหลักฐานในการสอบสวน

พยานหลักฐานในการสอบสวนมีอยู่ ๓ ประการด้วยกันคือ พยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุซึ่งทั้ง ๓ ประการนี้มีลักษณะเฉพาะของแต่ละประเภทที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

๑) พยานบุคคล หมายถึง พยานที่เป็นตัวคนที่รู้เห็นเหตุการณ์อันเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในการสอบสวนครั้งนั้น ๆ ซึ่งได้มาให้การต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวนได้จดบันทึกถ้อยคำไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วยและในการอ้างหรือนำบุคคลมาเป็นพยานหลักฐานนี้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

๑.๑) ก่อนเริ่มสอบปากคำพยานให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและการให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย (ตามข้อ ๒๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๑.๒) ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ขู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นกระทำการหรือให้ถ้อยคำ (ตามข้อ ๒๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม) และให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละ ๑ คน และห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน (ตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๑.๓) เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง หรือจะให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำดังกล่าวรับว่าถูกต้องแล้วจึงให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน แล้วจึงให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วยถ้าบันทึกถ้อยคำนี้มีหลายหน้าให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อย ๑ คน กับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อย ๑ คน กับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือ

ชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตกเติมในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ส่วนในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือแทน (ตามข้อ ๒๙ วรรค ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๑.๔) ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานจะต้องบันทึกถ้อยคำให้มีสาระสำคัญโดยใช้แบบ สว.๔ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาและใช้ แบบ สว.๕ สำหรับพยานอื่นใด

๑.๕) ในการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของพยาน พยานจะต้องมาตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกให้มาตามวัน เวลาและสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มาหรือคณะกรรมการเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๙ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๘ (ตามข้อ ๓๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๑.๖) การงดสอบสวนพยานหลักฐานถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การรวบรวมพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนในพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๙ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๘ (ตามข้อ ๓๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๑.๗) ในการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานนั้น จะต้องเป็นการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนที่มีการแต่งตั้งตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเท่านั้น และถ้าคณะกรรมการสอบสวนนี้ได้มีการแต่งตั้งอนุกรรมการหรือมอบหมายให้กรรมการสอบสวนบางคนทำการสอบสวนแทนคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานมีสิทธิ์ที่จะไม่ชี้แจงหรือให้ถ้อยคำใด ๆ ได้ เพราะถือว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบ

๒. พยานเอกสาร หมายถึง ข้อความใดๆในเอกสารที่มีการอ้างอิงเป็นพยานโดยอาศัยการสื่อความหมายของข้อความนั้นมาพิสูจน์ความจริง ซึ่งในการอ้างหรือนำเอกสารใดมาเป็นพยานหลักฐานนี้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้

๒.๑) เอกสารที่นำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการได้มาด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด (ตามข้อ ๒๑ วรรคแรก แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒.๒) เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้แต่ต้นฉบับของเอกสาร แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรับรองเอกสารรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง (ตามข้อ ๒๑ วรรคสองแห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒.๓) ถ้าหาต้นฉบับของเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายไปหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น สามารถที่จะใช้สำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบแทน (ตามข้อ ๒๑ วรรคสาม แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๓. พยานวัตถุ หมายถึง สิ่งของใด ๆ ที่มีการอ้างอิงเป็นพยานโดยที่เป็นการใช้สภาพหรือลักษณะของสิ่งของนั้น ๆ มาพิสูจน์ความจริง ซึ่งในการอ้างหรือนำวัตถุใดมาเป็นพยานหลักฐานนี้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ คือวัตถุที่จะนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการได้มาด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด (ตามข้อ ๒๑ วรรคแรก แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

สำนวนการสอบสวน

๑. สำนวนการสอบสวน

ตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนวนการสอบสวนจะต้องประกอบไปด้วย ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือ

๑. รายงานการสอบสวน

๒. พยานหลักฐานต่างๆ ทั้งหมดที่หามาได้จากการสอบสวน

สำนวนการสอบสวนคือเอกสารที่เป็นการสรุปผลการรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ ซึ่งรายละเอียดของส่วนประกอบมีดังนี้

๑) รายงานการสอบสวนนั้นอย่างน้อยจะต้องประกอบไปด้วยสาระสำคัญที่ข้อ ๓๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้คือ

๑.๑ สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้างและในกรณีที่ไม่ได้มีการสอบสวนพยานตามข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ นี้ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ด้วยและถ้าในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วยเช่นกัน

๑.๒ วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

๑.๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร

๑.๔ ถ้าเป็นความผิดวินัยตามกรณีใด มาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

๑.๕ ถ้ากรณีมีเหตุอันสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่ อย่างไร

๒) พยานหลักฐานต่าง ๆ ทั้งหมดที่หามาได้จากการสอบสวนด้วยการใช้ แบบพิมพ์ต่าง ๆ ในการสอบสวนทางวินัยตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งจะสามารถอธิบายได้โดยยึดหลักเกณฑ์ตามขั้นตอนของการ

สอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นหลักได้คือ ในขั้นตอนการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา ในการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือ

๒.๑ การรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็น (ตามข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒.๒ แจ้งข้อกล่าวหาตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ตามข้อ ๒๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒.๓ บันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ (ตามข้อ ๒๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒.๔ หลักฐานเกี่ยวกับการส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบ ข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกคณะกรรมการสอบสวนเรียกให้มาพบ เพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ทราบและผู้ถูกกล่าวหามาพบแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบ ข้อกล่าวหาเลย (ตามข้อ ๒๒ วรรคหก แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒.๕ ในขั้นตอนการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาก่อนและหลังการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้แก่

๑) การรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาไม่ว่าจะเป็นพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุใด ๆ (ตามข้อ ๒๐ (๒) และ (๔) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓)

๒) แจ้งข้อกล่าวหาตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (ตามข้อ ๒๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๓) บันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน ตามที่คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓ (ตามข้อ ๒๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๔) หลักฐานเกี่ยวกับการส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกคณะกรรมการสอบสวนเรียกให้มาพบ เพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓ ให้ทราบและผู้ถูกกล่าวหามาพบแล้วแต่ไม่ยอม

ลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเลย (ตามข้อ ๒๓ วรรคท้าย แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

๒. ความเห็นแย้ง

สำหรับการทำรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนนั้น จะพบว่าในสาระสำคัญประการหนึ่งของรายงานการสอบสวน คือความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ซึ่งมาจากการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนที่ถือมติของคณะกรรมการสอบสวนเป็นหลัก ตามข้อ ๑๗ และข้อ ๓๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ แต่ในความเป็นจริงแล้วบางครั้งการลงมติที่กล่าวมานี้ จะพบว่าความเห็นหรือการออกเสียงเพื่อลงมติของคณะกรรมการสอบสวนนี้ มักจะไม่เป็นเอกฉันท์เสมอไปและในการที่กรรมการสอบสวนบางคนมีความเห็น หรือการออกเสียงเพื่อลงมติเป็นอย่างอื่นนี้ กรรมการสอบสวนคนนั้นมีสิทธิ์ที่จะทำความเห็นแย้งในความเห็นที่เป็นเสียงส่วนใหญ่ในการลงมติดังกล่าวในครั้งนั้น ๆ ได้ โดยที่ความเห็นแย้งนี้จะต้องแนบรวมไว้กับเอกสารที่เป็นรายงานการสอบสวนซึ่งก็จะถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนเช่นกัน ดัง ที่ข้อ ๓๘ วรรคแรก แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ได้ระบุไว้คือ “เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๗ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตาม แบบ สว.๖ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย”

ส่วนความเห็นแย้งดังกล่าวจะมีลักษณะใดหรืออย่างไรนั้น มิใช่ประเด็นสำคัญแต่อย่างใด เนื่องจากตามข้อ ๓๘ ที่กล่าวมานี้ได้กำหนดไว้เพียงแค่นั้น แต่สำหรับผู้เขียนในฐานะที่ได้ทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรงอยากที่จะเสนอแนะลักษณะที่ดีของความเห็นแย้งเป็น ข้อสังเกตไว้ ๓ ประการ ดังนี้ คือ

๑. ควรเป็นความเห็นที่ประกอบด้วยคำอธิบายที่มีเหตุผลร่วมด้วย

๒. ความเห็นที่ขัดแย้งนั้นควรระบุไว้ให้ชัดเจนว่ามีประเด็นใดบ้าง

๓. สำหรับประเด็นที่เป็นข้อพิจารณาของความเห็นที่แย้งไว้และนำมากล่าวนั้นควรจะมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ดังนี้

๑) ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เฉพาะแต่ในการสอบสวนหรือเป็นข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการสอบสวนซึ่งมีรายละเอียดอยู่แล้วในรายงานการสอบสวนหรืออาจจะกล่าวง่ายๆว่าต้องไม่นำข้อเท็จจริงที่มิใช่เป็นสิ่งที่ได้มาจากการสอบสวนมากล่าวอ้างไว้

๒) ข้อกฎหมายที่เป็นข้อวินิจฉัยอันเป็นฐานความผิดซึ่งเป็นไปตามที่ได้มีการตั้งเป็นข้อกล่าวหาไว้ในการสอบสวนเรื่องนั้นๆ

๓) ถ้าเห็นว่ามีตัวอย่างของการกระทำความผิดและการลงโทษซึ่งเป็นกรณีที่คล้ายกันหรือเหมือนกันกับความเห็นแย้งของตนแล้ว ก็ควรยกขึ้นมากล่าวอ้างเปรียบเทียบไว้ด้วย

๓. สารบัญ

จากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้างต้นนี้ ทำให้ทราบและมีความเข้าใจถึงคำว่าสำนวนการสอบสวนมาพอสมควร และเมื่อการสอบสวนทางวินัยกรณีใด ๆ ก็ตาม คณะกรรมการสอบสวนได้ทำหน้าที่ของตนจนมาถึงการจัดทำสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนี้ ถือว่าหน้าที่นี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว ดังจะเห็นได้จาก ในข้อ ๓๘ วรรคท้าย แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่กำหนดไว้ว่า “เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบัญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ” ฉะนั้นจากในข้อ ๓๘ วรรคท้ายนี้ จะทำให้ผู้อ่านได้พบกับคำว่า “สารบัญ” ซึ่งมีข้อกำหนดให้ต้องทำและเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวน

“สารบัญ” ตามข้อ ๓๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้กำหนดรูปแบบไว้ว่าจะต้องให้ปฏิบัติเป็นประการใด เช่นเดียวกันกับบันทึกการดำเนินการสอบสวนประจำวันที่ได้เคยกล่าวไว้ตั้งแต่ตอนต้นแล้ว ผู้เขียนจึงอยากที่จะให้รูปแบบเป็นตัวอย่างไว้แก่ผู้ที่มีหน้าที่เป็นกรรมการสอบสวนและผู้ที่สนใจทั่วไป จะได้ทำให้เป็นแนวทางเดียวกันกับที่ผู้เขียนและหน่วยงานของผู้เขียนได้ปฏิบัติด้วยดังสารบัญเอกสาร

สารบัญเอกสาร

เรื่อง รายงานการสอบสวน..(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)...ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่...../...ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลำดับที่	รายการ	หมายเลขเอกสาร	จำนวนแผ่น
๑	รายงานผลการสอบสวน...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....		
๒	คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ ...../..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....		
๓	บันทึกข้อความ ที่.... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๔	บันทึกข้อความ ที่.....ลงวันที่.....เดือน....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๕	บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา ตามข้อ ๒๒ (แบบ สว.๒) ฉบับลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....		
๖	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....		

ลำดับที่	รายการ	หมายเลขเอกสาร	จำนวนแผ่น
๗	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อพยานฝ่ายกล่าวหา)..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๘	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อพยานฝ่ายกล่าวหา)..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๙	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อพยานฝ่ายกล่าวหา)..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๑๐	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อพยานฝ่ายกล่าวหา)..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๑๑	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อพยานฝ่ายกล่าวหา)..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๑๒	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อพยานฝ่ายกล่าวหา)..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๑๓	บันทึกข้อความ ที่...ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๑๔	บันทึกข้อความ ที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๑๖	บันทึกข้อความ ที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๑๗	บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานฯ ตามข้อ ๒๓ (แบบ สว.๓) ฉบับ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....		
๑๘	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....		
๑๙	บันทึกถ้อยคำของ...(ชื่อพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา)... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....		

ลำดับที่	รายการ	หมายเลขเอกสาร	จำนวนแผ่น
	พร้อมเอกสารประกอบ		
๒๐	บันทึกถ้อยคำของ.....(ชื่อพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา).... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๒๑	บันทึกข้อความ ที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมเอกสารประกอบ		
๒๒	บันทึกการดำเนินการสอบสวน		
	รวม		

๔. การจัดเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวน

แม้ว่าการจัดเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวน จะมิได้เป็นสิ่งที่มีการกล่าวไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมก็ตาม แต่ที่ผู้เขียนนำมากล่าวไว้ในที่นี้ เนื่องจากเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และมีความสำคัญอยู่บ้างพอสมควรต่อผู้ที่มีหน้าที่สอบสวนทางวินัย เพราะการจัดเรียงเอกสารฯที่กล่าวถึงนี้เป็นการจัดเรียงโดยยึดตามขั้นตอนของการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาเป็นหลัก ซึ่งจะทำให้ผู้ที่มีหน้าที่พิจารณาสำนวนการสอบสวนอันได้แก่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นใดได้อ่านและทำความเข้าใจในเรื่องที่สอบสวนมาได้ง่ายและสะดวก รวมทั้งยังทำให้การค้นหาเอกสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วอีกด้วย และเพื่อที่จะทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจดียิ่งขึ้น ขอให้ผู้อ่านดูตัวอย่างแบบสารบัญเอกสารที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้ประกอบด้วย เพราะหัวข้อต่าง ๆ ในสารบัญเป็นหัวข้อที่ได้มีการจัดเรียงลำดับของเอกสารต่าง ๆ ไว้ โดยยึดขั้นตอนของการสอบสวนมาเป็นหลักไว้แล้วด้วย

ดังนั้น โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าการจัดเรียงเอกสารในสำนวนการสอบสวนนี้มีประโยชน์ดังนี้

๑. ทำให้สำนวนการสอบสวนที่นำเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องนั้นมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๒. ทำให้ง่ายต่อการพิจารณาและทำความเข้าใจในเนื้อหาและสาระของเรื่องที่สอบสวน

๓. ทำให้การค้นหาเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนการสอบสวนเกิดความสะดวก นอกจากนี้ยังจะมีส่วนช่วยทำให้ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน สามารถตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนได้ง่ายและสะดวกขึ้นด้วย (ตามข้อ ๓๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม) เนื่องจากเป็นไปตามที่กำหนดให้มีการตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการตรวจสอบในรายละเอียดของขั้นตอนการสอบสวน

ข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพ ควรมีข้อมูลสารสนเทศในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน ดังนี้

๑. ฐานข้อมูลกฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวนดำเนินการทางวินัยบุคลากร ที่มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน

๒. ฐานข้อมูลประวัติบุคคล

มาตรฐานการปฏิบัติงานและตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน

๑. ตัวชี้วัด : ระยะเวลาสอบสวนวินัย ไม่เกิน ๑๘๐ วัน

๒. เกณฑ์ เวลา ๑๙๐ วัน มีค่าเท่ากับ ๑ คะแนน

เวลา ๑๘๕ วัน มีค่าเท่ากับ ๒ คะแนน

เวลา ๑๘๐ วัน มีค่าเท่ากับ ๓ คะแนน

เวลา ๑๗๐ วัน มีค่าเท่ากับ ๔ คะแนน

เวลา ๑๖๐ วัน มีค่าเท่ากับ ๕ คะแนน

แนวทางการพัฒนางาน/ข้อเสนอแนะ/เทคนิคการปฏิบัติงาน

เนื่องจากกระบวนงานค่อนข้างยุ่งยาก ซับซ้อน มีข้อปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับควรปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังในประเด็นดังต่อไปนี้

1.การสอบสวนวินัยเป็นการดำเนินการที่มีความสำคัญต่อการผดุงความยุติธรรม ผู้ปฏิบัติต้องมีความรอบคอบ รัดกุม ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รักษาไว้ซึ่งประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นที่ตั้ง

2.ผู้ปฏิบัติจำเป็นต้องศึกษาข้อบังคับ ประกาศ ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของกฎหมายด้วยความรอบคอบและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

3. คู่มือนี้อาจมีข้อบกพร่อง ผู้ปฏิบัติงานตามคู่มือนี้ ควรเก็บรวบรวมข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติงานด้านนี้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

บรรณานุกรม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๒) ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา" ระหว่างบทนิยามคำว่า "ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา" และคำว่า "สภาสถาบันอุดมศึกษา" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

""พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของสถาบันอุดมศึกษา"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔) พิจารณารับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดอัตราเงินเดือนค่าตอบแทนที่ควรได้รับ และตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ **ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มีดังต่อไปนี้**

(ก) ตำแหน่งวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย ได้แก่

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(ข) ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่

(๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี

(๓) คณบดี

(๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) ผู้ช่วยอธิการบดี

(๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(ก) ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ได้แก่

(๑) ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ

(๒) ระดับเชี่ยวชาญ

(๓) ระดับชำนาญการ

(๔) ระดับปฏิบัติการ

(๕) ระดับอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งวิชาการตาม (ก) (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตาม (ข) (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดมีวิทยาเขตนอกที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา และมีรองอธิการบดีเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบวิทยาเขต จะกำหนดให้มีตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีสำหรับวิทยาเขตนั้นด้วยก็ได้

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการตาม (ก) มีสิทธิใช้ตำแหน่งวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และจะพ้นจากราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย และมีความประสงค์ที่จะให้

ข้อ ๙ คณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่า หรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๑๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ในการแจ้งคำสั่งให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่ามีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนและเลขานุการสอบสวนด้วย

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวน และให้คณะกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๔ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนเพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๑๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๕ กรณีที่ไม่มีเหตุคัดค้านตามข้อ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมีเหตุคัดค้านแต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าเหตุการณ์คัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ตาม ข้อ ๑๒ วรรคสาม หรือข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ โดยผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนทราบและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้คณะกรรมการลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบ ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ๑๖ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ๑๕ แล้วให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมเว้นแต่การประชุมตามข้อ๒๓ และข้อ๓๗ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นไปยังอธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งการ

การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีว่าด้วยการสั่งพักและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ในกรณีเช่นนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานเลือกข้าราชการหรือพนักงานที่เห็นสมควรอย่างน้อยอีกสองคนมาร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้มีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ และให้นำข้อ ๑๗ ข้อ ๑๙ วรรคสอง ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ๓๓ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือกระทำผิดวินัยร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงานให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ๓๔ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้อื่นให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วยให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ๓๕ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดชอบในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ฉือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้อง

คณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๓ ด้วย

ข้อ๔๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ๔๕ กรณีข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุเข้ารับราชการที่มหาวิทยาลัย หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่อาจถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘ ดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามที่กำหนดในหมวดนี้ แต่หากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้รอผลการสืบสวนหรือสอบสวนจนเสร็จ เมื่อได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้ว หากจะต้องสั่งลงโทษทางวินัยให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้นั้นพิจารณาดำเนินการลงโทษต่อไป

ข้อ๔๖ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้ใดพ้นจากราชการอันมิใช่เหตุตาย และมีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนของข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้นั้นดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้นั้นพ้นจากราชการ

การดำเนินการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหมวดนี้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาสอบสวนเป็นประการใดแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาหากเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนก็ให้โทษเป็นพับไป

ในระหว่างที่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาหากปรากฏว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายให้ยุติเรื่อง

ข้อ๔๗ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้อยู่ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งใช้ในการพิจารณาสอบสวนดำเนินการทางวินัย ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัยประจำโครงการ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๙ คณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก หรือข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยอย่างน้อยหนึ่งคนต้องสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

พลอากาศเอก
(ขลิต พุกผาสุข)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ข้อ ๒ กำหนดระยะเวลาในการสั่งพักราชการต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๓ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาออกข้อบังคับว่าด้วยการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนในการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศ ก.พ.อ. นี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธาน ก.พ.อ.

ประกาศ ก.พ.อ.
เรื่อง มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๓) มาตรา ๑๗ วรรคสาม ประกอบกับมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.พ.อ. จึงกำหนดมาตรฐานการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว ไว้ดังต่อไปนี้

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้น ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นพ้นจากราชการเพราะเหตุตาย หรือเพราะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธาน ก.พ.อ.

สำเนาถูกต้อง
(นายวรพงษ์ วรรณศิริ)
นิติกร ๘ว

ประวัติผู้เขียน

๑. ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย): นางสาวอรทัย ชูเจริญ

๒. ชื่อ-สกุล (ภาษาอังกฤษ) : Orathai Choojaroen

๓. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง: นิติกร ชำนาญการพิเศษ

๔. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้

๔.๑ สังกัด : กองกลาง สำนักงานอธิการบดี

๔.๒ ที่ตั้งหน่วยงาน : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เลขที่ ๓๘ หมู่ ๘ ตำบลนาวุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

๔.๓ เบอร์โทรศัพท์: ๐๓๒ - ๗๐๘๖๑๒

๕. ประวัติการศึกษา

๑. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.๒๕๕๐

๒. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.๒๕๕๘

๓. สำเร็จการศึกษาหลักสูตรกฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองตามมาตรฐานที่ ก.ศป.รับรอง (รุ่นที่ ๙)

๔. สำเร็จการศึกษาหลักสูตร “การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับชำนาญการขึ้นไป” (รุ่นที่ ๒๒)

๕. อยู่ระหว่างการศึกษาเนติบัณฑิตยสภา

๖.ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

๑. ที่ปรึกษากฎหมายศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง จังหวัดเพชรบุรี (ทะเบียนเลขที่ ๕๘๑๗๐๔๐๐๑)

๒. ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานและจริยธรรมทางวิชาชีพของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

๓. อาจารย์พิเศษ สอนวิชากฎหมายปกครอง กฎหมายอาญา กฎหมายรัฐธรรมนูญ และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาเบื้องต้น

๔. ผู้ไกล่เกลี่ยของหน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสังกัดกระทรวงยุติธรรม